

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

Josef Sučík, *Milosrdné sestry sv. Karla Boromejského ve Frýdlantu nad Ostravicí*, Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Katedra dějin a didaktiky dějepisu, Praha 2020, 83 stran, z toho 54 stran textu, vedoucí práce Mgr. Dušan Foltýn.

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	x			
Metody využitě autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	x			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.	x			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		x		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .	x			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .	x			
Autor správně cituje .		x		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			
Autor pravidelně konzultoval s vedoucím práce	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Josef Sučík si zvolil téma z dějin moravsko-slezského regionu, z něž pochází. Filiální dům pražských sester boromejek ve Frýdlantu nad Ostravicí, založený v roce 1870, zde dlouhodobě patřil k nejdůležitějším vzdělávacím a výchovným institucím svého druhu. Práce je z podstatné části založena na rešerších z archivu mateřince pražské kongregace boromejek, který uchovává sbírku kronik jednotlivých, vesměs dnes již zaniklých filiálek, včetně frýdlantského „Bedřichova ústavu“.

Jedním z hlavních cílů práce bylo ověření míry objektivity kronik zpracovávaných pro potřeby řeholní instituce a jí zřizovaných škol. Popis a výklad jednotlivých událostí se proto autor snaží konfrontovat s jinými písemnými prameny, případně se skrovnou literaturou k danému tématu. Pro tyto účely Sučík využil zejména fondy Státního okresního archivu Frýdek-Místek, kde se jeho zájem soustředil v první řadě na městské a obecní kroniky.

Základní struktura textu je chronologická, což umožňuje zachytit měnící se roli frýdlantského řeholního domu za měnících se politických režimů. Dějiny ústavu po roce 1949, kdy jej musely opustit poslední chovanky, jsou ovšem zpracovány již jen velmi letmo. V tomto období se již nelze opírat o detailní svědectví kronik a epidemie covidu-19 limitovala možnosti využití metod orální historie. Obraz působení frýdlantských milosrdných sester, který autor vykreslil, není černobílý a obsahuje řadu detailů z dějin řeholní školské instituce, která nebyla okolím přijímána jen pozitivně. Jen namátkou: snaha školní rady zabránit rozšíření školy (str. 23) či zapsání dívky na chlapeckou měšťanku z důvodu odporu k dívčí škole spravované řeholicemi (str. 37). Někdy by si však čtenář přál, aby se autor rozepsal více. Např. v případě epidemie španělské chřipky, kdy byly v místě „uzavřeny všechny školy“, jen suše konstatuje „kvůli nemoci skonalo i několik milosrdných sester“ (str. 33).

Práce je psána svižným až úsečným stylem. Text je čtivý a neschází mu humor. Místy sklouzává mírně do aktualizace. Obrazové příloha obsahuje mimo jiné dobovou fotografickou dokumentaci, ukázky písemných pramenů a graf vývoje počtu studentek.

Hlavní nedostatek práce spatřuji v nevyužití německojazyčných zdrojů. V případě důležité německy psané kroniky frýdlantského řeholního domu byl použit dobový český překlad. Z tištěných zdrojů postrádám v první řadě *Chronik der Barmherzigen Schwestern vom heiligen Karl Borromäus mit dem Mutterhaus zu Prag 1837–1900*, Prag 1907, zvl. str. 405–441.

Celkově stojí za vyzdvižení autorova schopnost konfrontace více úhlů pohledu na historické události. Oceňuji také čtenářskou vstřícnost textu a zájem o mikrohistorický detail. Práce Josefa Sučíka splňuje požadavky KDDD na bakalářskou práci. Doporučuji ji k obhajobě.